

Hvad er dansk musik?

Af Henrik Marstal

Musiker, forfatter, medlem af Kultuministeriets kanonudvalg for musik

Tak for Klaus Lynggaard for hans velmotiverede og personlige sangkanon-artikel i avisen den 3. august. Det var inspirerende at se, hvor meget de 12 udvalgte sange fra den ældre og nyere danske sangskat betød for ham. Og som medlem af Kultuministeriets kanonudvalg for musik blev jeg glad for at kunne konstatere hans tilslutning til kanon-tanken, om end det skete med en række mere eller mindre obligatoriske forbehold.

Det er indlysende vigtigt, at vi besinder os på kulturarven i disse år og diskuterer dens indhold. For den pågående og massive globalisering såvel som amerikanisering af samfundet nødvendiggør, at vi hele tiden bør stræbe efter at have et aktivt forhold til vores kulturelle rødder. At disse rødder bliver mere og mere præget af multietniske elementer, er i øvrigt både indlysende og velkomment – for er hip hop-artister som Outlandish og Ataf måske ikke også en del af den danske kulturarv?

Alt dette gør, at der er grund til at kippe med flaget for Lynggaards initiativ. Men desværre har artiklen samtidig et markant problem indbygget. For den afslører en nærmest fundamentalt manglende forståelse af hvad det egentlig vil sige, at noget er dansk. Lynggaard anfører nemlig, at to af hans yndlingssange, Gasolin's 'Langebros' og Osvald Helmuths 'Ølhunden', på forhånd er diskvalificeret på hans kanon som følge af, at melodierne til dem er af udenlandsk oprindelse. Som om det skulle være noget argument. Melodierne er udenlandske, javel, det er vi enige om. For nu at holde os til 'Langebros': Kim Larsen anvendte i karrierens første fem år hele tre udenlandske folkeviser som forlæg. Han havde lært dem alle at kende fra et og samme album, nemlig Joan Baez' liveplade *Joan Baez In Concert, Part One*, fra 1963. En af sangene var den skotske folkeviser 'Geordie', hvis melodi blev lånt til 'Langebros'. Udover melodien lånte Kim Larsen i øvrigt også det meste af teksten til første vers.

Men spørgsmålet er om den omstændighed overhovedet har betydning for hvorvidt 'Langebros' er en dansk sang eller ej. For hvor mange danske lyttere har gennem årene nogensinde tænkt over melodiens oprindelse? Sikkert ikke ret mange andre end de få, der nærlæser covernoter, interesserer sig indgående for dansk rockhistorie eller er Joan Baez-fans. For alle andre har det været – og er stadig – en ærkedansk sang. 'Langebros' er blevet opfattet som værende dansk, alene fordi den blev indspillet af en dansk gruppe og gennem årene er blevet hørt og forbrugt af et stort, dansk publikum. I forhold hertil betyder det langt mindre, at sangen bliver sunget på dansk, at den refererer til en række københavnske lokaliteter samt at den lyrisk set indgår i en meget dansk tradition for at beskæftige sig med 'det nære'. Og 'Langebros' er ikke noget særtilfælde: Eksempelvis har en lang række dansk-top-hits i samme periode også haft udenlandske melodier som forlæg. Men det har aldrig forhindret de mest kendte og elskede af disse sange i at blive indbegrebet af danskhed, fordi artisten var dansk og fordi publikum var det

Altså: Hvorvidt en sang kan siges at være dansk eller ej, har ikke et hak med melodiens oprindelse at gøre. Ellers havde Lynggaard nok heller aldrig omtalt både 'Langebros' og 'Ølhunden' som "urdanske", sådan som han rent faktisk gør. Jeg håber, at han vil skrue lidt ned for den indre rockhistoriker-pedant og tilsvarende mere op for tilegnelsesknappen, næste gang han funderer over hvilke sange i den danske sangskat, han holder allermest af.